

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Стара Загора, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20225500500688 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба от А. К. А., чрез адв.С. Д., против решение № 104/04.10.2022г., постановено по гр.д. № 313/2022 г. по описа на Районен съд – Раднево, с което са отхвърлени предявените от него искове по чл.344, ал.1 т.1 и 2 КТ.

Въззивникът обжалва първоинстанционното решение като неправилно – постановено при допуснати нарушения в хода на първоинстанционното производство на съдопроизводствените правила, както и в противоречие с разпоредбите на материалния закон и представените по делото доказателства. Счита, че неправилно съдът е приел, че предявените искове са неоснователни. В противоречие със задължителната практика на ВКС първоинстанционният съд не бил обсъдил в мотивите си поотделно и в съвкупност всички доводи, твърдения и възражения, направени от въззивника, както и не бил обсъдил всички релевантни за спора доказателства. Решението било постановено и в нарушение на материалния закон. Твърди, че съдът е игнорирал изцяло възражението му за нищожност на представения по делото договор за управление. Излага подробни съображения относно задължението на съда да обсъди възражението, направено в писмената защита, както и по съществото му. Също така въззивникът твърди, че първоинстанционният съд е игнорирал и друг негов аргумент, изложен в писмената защита, който аргумент счита, че води до обоснован извод за основателност на предявените искове. Излага подробни съобщения по същество. Иска се съдът да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да уважи предявените

искове.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от въззиваемия „М. "М.-и."“ ЕАД, в който се оспорва въззивната жалба. Излагат се съображения в подкрепа на позицията на въззиваемия и се иска обжалваното решение да бъде потвърдено.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на оспорения съдебен акт:

Пред районния съд са били предявени искове по чл.344 ал.1 т.1 и 2 КТ – за признаване на уволнението на ищеца А. К. А. за незаконно и неговата отмяна и за възстановяване на предишната му работа. Ищецът е твърдял, че е работил в „М. "М.и."“ ЕАД, отдел „Административен“ на длъжност „Ръководител административен отдел“ по трудов договор от 04.01.2016 г. След предизвестие, получено на 11.03.2022 г., със заповед № 6 от 11.03.2022 г. трудовото правоотношение било прекратено на основание чл.328, ал.2 КТ – поради сключване на договор за управление № РД-ЛС-ММИ-52 от 07.02.2022 г. за възлагане на управлението на „М. "М.и."“ ЕАД с И.М.Ч. в качеството ѝ на изпълнителен член на съвета на директорите на дружеството. Ищецът счита, че уволнението му е незаконосъобразно, тъй като длъжността, която е заемал, не е ръководна по смисъла на §1, т.3 от ДР на КТ. Тя не попадала в специфичния кръг от служители, от които зависи управлението на предприятието и няма ръководни функции, а само изпълнителни – по организация и контрол на изпълнението на вече взети от ръководните органи на дружеството решения. Твърдял е, че длъжността, която е заемал, няма пряко отношение за постигането на някакви поставени стопански задачи и показатели. На второ място, ищецът е твърдял, че работодателят, който го е уволнил, е имал сключен срочен договор за управление – до провеждане на нова конкурсна процедура. Твърдял е, че временно изпълняващият длъжността член на СД, въпреки, че е избран за изпълнителен член, не разполага с възможността по чл.328, ал.2 КТ, тъй като не може да се приеме, че има потребност да сформира нов екип. Ищецът е искал съдът да постанови решение, с което да признае уволнението му за незаконно и да отмени заповед № 6 от 11.03.2022 г., издадена от изпълнителния директор на „М. "М.и."“ ЕАД, както и да го възстанови на заеманата преди уволнението длъжност „ръководител на отдел „Административен“.

Ответникът не е оспорил твърдението, че трудовото правоотношение с ищеца е било прекратено на основание чл.328, ал.2 КТ със заповед № 6 от 11.03.2022 г., както и обстоятелството, че преди уволнението той е заемал длъжността „ръководител на административен отдел“ в отдел „Административен“ на дружеството. Твърдял е, че предпоставките на чл.328, ал.2 КТ са били налице. Ищецът е заемал ръководна длъжност, което се установявало от разписанието на длъжностите и функционалната

характеристика на отдел „Административен“. От тях се установявало, че на ищеца било възложено цялостното ръководство на трудовите процеси, свързани с административното и комунално-битовото обслужване, деловодната и архивна дейност, автотранспорта в дружеството и контактите с обществеността. Искал е съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените от ищеца искове.

Първоинстанционният съд е отхвърлил предявените искове. Приел е, че на ищеца е било възложено цялостно ръководство на трудовите процеси, свързани с административното и комунално-битово обслужване, деловодната и архивна дейност, автотранспорта в дружеството и контактите с обществеността. Предвид на трудовите му задължения, описани в длъжностната характеристика, изпълняваната от него трудова функция преди уволнението има характер на планиране, организиране, ръководство и контрол на осъществявания в отдела и в неговите секторни звена производствен, респ. трудов процес. Приел е, че трудовите задължения на ищеца, разгледани в съответствие с осъществяваната в отдел „Административен“ дейност, имат предназначение да ръководят, планират, организират и контролират възложените трудови процеси и на практика опровергават твърдението на ищеца, че възложените му трудови задачи имат изпълнителен, а не ръководен характер по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КТ. Ищецът е ръководил структурно звено в ответното предприятие, от работата на което са зависили стопански резултати, заложили в бизнес програмата на дружеството ответник, в т.ч. и всичко свързано с информационния и комуникационен център, системата за управление на ИТ услугите и инфраструктурата, системата за управление на информационната сигурност, както и системата за управление на печата и обновяването на компютърната техника, които изцяло зависели от работата му и възможността му да организира и контролира всичките му подчинени отдели. Приел е, че категорично се установява зависимостта между поставените задачи в бизнес програмата със задълженията на ищеца по длъжностна характеристика. По отношение на второто възражение в исковата молба първоинстанционният съд е приел, че е налице нов договор за управление и бизнес програма, която е неразделна част от него.

Въззивният съд намира, че решението е неправилно.

По делото не е било спорно, че ищецът е работил при ответника по трудово правоотношение по силата на трудов договор от 04.01.2016 г., като е заемал длъжността „ръководител административен отдел“. Не е спорно, че на 11.03.2022 г. му е било връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, като основание за това е посочен сключеният договор за управление № РД-ЛС-ММИ-52 от 07.02.2022 г. и приложената към него бизнес-програма на дружеството за периода 2022-2026 г. Със заповед № 6 от същата дата трудовото правоотношение било прекратено на основание чл.328, ал.2 КТ.

По делото е установено още, че на заседание на Съвета на директорите

на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, проведено на 24.01.2022 г., като член на Съвета на директорите на „М. "М.и."“ ЕАД е освободен Т.Д.Т.. На същото заседание за член на Съвета на директорите е избрана И.М.Ч. за срок от датата на вписването на решението в ТР и регистъра на ЮЛНЦ до провеждане на нова конкурсна процедура за номиниране на член - представител на държавата в Съвета на директорите на „М. "М.и."“ ЕАД. Изпълнителният директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД е бил упълномощен да сключи договор за възлагане на управлението с новоизбрания член. На 25.01.2022 г. е било проведено заседание на Съвета на директорите на „М. "М.и."“ ЕАД, на което е взето решение за избора на И.М.Ч. като изпълнителен член на Съвета на директорите и за овластяването ѝ да управлява и представлява дружеството пред трети лица. С договор № РД-ЛС-МММ-52 от 07.02.2022 г. „М. "М.и."“ ЕАД в качеството на доверител е възложил на И.М.Ч. като довереник оперативното ръководство, управлението и представянето на дружеството като изпълнителен директор. Договорът е сключен за срок от вписването в ТР и регистъра на ЮЛНЦ на решението на Съвета на директорите за избор на избор на изпълнителен член.

Съгласно чл.328, ал.2 К Т служителите в ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие поради сключването на договор за управление. Уволнението може да бъде извършено след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от девет месеца. Касае се за специален и изключителен ред, въведен с посочената правна норма, а именно при сключване на валиден договор за управление, с който на управителя е възложен мандат по отношение ръководството на предприятието, правно и организационно обособено като търговско дружество, да се предостави възможност на субекта на работодателската власт да подбере най-необходимите му по негова единовластна преценка ръководни служители, с които може да изпълни възложените му стопански задачи.

В случая, видно от съдържанието на протоколите за проведените заседания на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и на „М.М.и.“ ЕАД, както и от съдържанието на договора за възлагане на управлението на дружеството, избраният изпълнителен директор има качеството на временно изпълняващ тази длъжност – до провеждането на избор за изпълнителен член. За да направи този извод, въззивният съд взе предвид и разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗППр, според която всички членове на органите за управление и контрол на публичните предприятия, каквото е ответното дружество по смисъла на чл.2 ЗППр, се избират и назначават след провеждане на конкурс. По делото нито се твърди, нито се доказва, че госпожа Ч. е участвала в конкурс. Напротив. Установява се, че такъв е обявен от принципала „Български енергиен холдинг“ ЕАД. Като временно изпълняваща длъжността изпълнителен директор по сключен договор за възлагане на управление за срок до провеждане на конкурс за избор на член на Съвета на директорите, респ. изпълнителен член, тя не разполага с

възможността да прилага разпоредбата на чл.328, ал.2 КТ по отношение на ръководния състав на дружеството. Основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ възниква при сключване на договор за управление след проведен конкурс. Само тогава законът предоставя на управителя, респ. директора правото да си подбере нов екип от сътрудници, с помощта на които да изпълни своята бизнес програма. Законът не слага знак на равенство между титуляр и изпълняващ длъжността. Обемът на правомощията на временно изпълняващия зависят от мандата, който е възложен да се изпълнява – в случая да ръководи, управлява и представлява дружеството като изпълнителен директор до избора на такъв по предвидената в закона конкурсна процедура. С учредяването на нов мандат по договор за възлагане на управление след проведен конкурс, за управителя възниква възможността да сформира управленски екип, поради което му се предоставят и правата по чл. 328, ал. 2 КТ (така О-808-2014 г., III г.о.; О-341-2013, III г.о.; О-916-2011, III г.о.).

В случая е налице договор за управление, но той не е сключен след провеждане на конкурс. Неговата цел е да уреди правата и задълженията на изпълняващия функциите по оперативното ръководство, управлението и представителството на дружеството доверител за времето до провеждането на конкурс за избор на нов член на Съвета на директорите. Наличието на бизнес програма, изготвена от временно изпълняващия длъжността, не може да промени този извод. Видно е от съдържанието на посочения по-горе договор за възлагане на управление, че неразделна част от него е бизнес програмата на дружеството за периода 2021-2025 г., приета с решение на СД от 15.01.2021 г. Това е бизнес програмата, изготвена от предишния изпълнителен директор, която довереникът се е съгласила по силата на договора да изпълнява. В договора се допуска изменение на тази бизнес програма и приемане на нова, но с това правното положение на довереникът не се променя, нито му се дават повече правомощия.

Предвид на това въззивният съд намира, че в обема на правомощията на временно изпълняващия длъжността управител на дружеството не влиза възможността той да сформира свой екип като за това упражни правото по чл.328, ал.2 ГПК. В този смисъл оплакването, изложено в исковата молба на ищеца е основателно. Заповедта, с която е прекратено трудовото му правоотношение на това основание е незаконосъобразна.

От друга страна: Видно е от самия текст на закона, че основанието за уволнение по чл.328, ал.2 КТ е приложимо само относно служителите от ръководството на предприятието. Съгласно легалното определение на понятието „ръководство на предприятието“, дадено в § 1, т. 3 ДР на КТ, в ръководството на предприятието се включват освен ръководителят и неговите заместници, също и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес. Това са лица, които упражняват функции по организиране и планиране на този процес, по разпределение на задачи между подчинени служители и работници в предприятието и по организиране на дейности,

пряко свързани с ръководството на процеса и по спазването на трудовата дисциплина. Определянето на характера на длъжността като ръководна зависи не само от нейното наименование, а от трудовата функция и задълженията, посочени в длъжностната характеристика. Дали длъжността е ръководна се преценява във всеки отделен случай, при разрешаването на който не е приложим нито Единния класификатор на длъжностите, нито е определящо наименованието на самата длъжността (Р-535-2012, IV г.о.; Р-442-2010, III г.о.; Р-123-2016, IV г.о.; Р-4-2022, IV г.о.). При съмнение дали даден служител е от ръководството на предприятието, т.е. дали заеманата от него длъжност е ръководна, следва да се съобразят задълженията му по длъжностна характеристика, мястото на длъжността в общата структура на длъжностите в предприятието и включените в длъжността трудови функции. Затова е основателно възражението на ищеца в исковата молба и във въззивната жалба, че длъжността, която ищецът е заемал преди уволнението, не е ръководна по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КТ. Той е заемал длъжността „ръководител административен отдел“, но както бе посочено по-горе, обстоятелството, че длъжността носи наименованието ръководител, не обосновава извод, че служителят е имал ръководни (управленски функции) и съответно, че е имал качеството на служител от ръководството на предприятието. Видно от щатното разписание на длъжностите в „М.М.-и.“ ЕАД и утвърдената „Функционална характеристика на отдел „Административен“, длъжността е структурирана в отдел „Административен“, който съгласно утвърдената структура на управлението на „М.М.-и.“ ЕАД в сила от 16.02.2022 г. обединява 4 структурни звена - „Деловодство и архив“, „Битово обслужване“, „Автотранспорт“ и „Секретариат и комуникации“. Преди това последното звено е било обособено в самостоятелен отдел „Секретариат и комуникации“. Отдел „Административен“ е пряко подчинен в йерархическата структура на директора по икономика и финанси, а той от своя страна на зам.-изпълнителния директор. Според длъжностната характеристика на длъжността „Ръководител административен отдел“ са възложени функции да осъществява цялостно ръководството на трудовия процес, свързан с административното и комунално битовото обслужване, деловодната и архивната дейност в предприятието; да ръководи, организира и контролира извозването на персонала на дружеството /включително и администрацията на управлението/ от местоживеенето до работните места и обратно; да ръководи и организира поддържането и ремонтирането на административно-битовите сгради и помещения на управлението; да ръководи и организира срочното възстановяване на аварии, възникнали в системите за отопление, водоснабдяване, канализация, вентилация, асансьори и др. в административно-битовия комплекс на управлението; да ръководи, организира и контролира цялостната дейност свързана с автотранспортната дейност - на попълването, бракуването и експлоатацията и модернизацията на превозния парк; да ръководи и организира изпълнението на мероприятията,

осигуряващи ефективна и ритмична дейност на автотранспорта; да ръководи и контролира изпълнението на сключените от дружеството договори за доставки, услуги и строителство, по които заявител на обществената поръчка с отдела; да ръководи и организира дейността, планира и разпределя задачи на подчинените му длъжностни лица от отдел „Административен”; да оценява качествено изпълнението на възложената работа на подчинените му длъжностни лица от отдел „Административен”; да разработва отчети и анализи за състоянието на административно и комунално-битово стопанство на управлението на дружеството; да планира необходимите материални, трудови и финансови ресурси за поддържането и развитието на административно и комунално-битовото стопанство на управлението и на Дружеството; да планира необходимите доставки на материали, оборудване и канцеларски за административно и комунално - битовото стопанство на управлението на Дружеството; да планира и осигурява необходимите транспортни услуги с външен и собствен транспорт на персонала от управлението и Дружеството; да планира мероприятия по зимната подготовка на сградния фонд, включително отоплението и транспортните средства за управлението и за Дружеството; да организира дейността, свързана с битовото и техническо обслужване на административния персонал (осигуряване на нормални условия на труд, почистване на работните помещения, отопление, транспорт и др.) от управлението; да организира нормални битови условия на работните места и поддържането на инвентара в управлението; да участва в изготвяне на графици за разпределението на автомобилите и да контролира изпълнението им; да осигурява нужното оборудване и необходимите финансови и трудови ресурси за осъществяване на ремонтните и транспортни работи; да планира, организира и контролира провеждането на годишните, средни и капитални ремонти на съответния автомобил; да изготвя указания и отговаря за рационалното изразходване на резервни части, материали, горива и ГСМ; да контролира и отговаря за подготовката на МПС за работа през есенно-зимния сезон; да участва в обсъждането и анализирането на причините за станалите аварии и преждевременно износване на отделни части и механизми на транспортните средства и да разработва съответните мероприятия; да координира дейността на отдела с другите отдели и сектори в управлението по въпросите на административно-битовото обслужване на персонала; да контролира изпълнението на утвърдените програми за поддържането и развитието на административното и комунално-битовото стопанство; да контролира и отговаря за изпълнението на договорите с външни организации за доставки и извършване на транспортни и административно-битови услуги на Дружеството; да ръководи, организира и контролира цялостната дейност по обработка, архивиране и съхраняване документацията на Дружеството; да ръководи, организира и контролира куриерската дейност, движението на кореспонденцията, документооборота и архивирането им на книжен носител; да ръководи, координира и контролира движението на документите,

обработвани с електронната система за документооборот „Акстър – офис“; да ръководи и контролира администрирането на интегрираната система за управление на технически документи (Archimed e DMS) като: контролира потребителския достъп до информацията съхранена в базата данни; създава, организира и управлява потребителски групи притежаващи подобни или идентични права за достъп; позволява допълнително ограничаване на действията на всеки конкретен потребител, задаване на ниво на достъп и разрешение или забрана за работа с документи и папки; да организира и контролира сканирането на техническа документация на клоновете и управлението на Дружеството; да организира и контролира приемането и съхраняването на новопостъпила документация предоставена на хартиен и в електронен вид; да ръководи и контролира преобразуването на предоставената документация във вид достъпен за потребителите; да подготвя технически задания към заявките; да упражнява контрол по изпълнение на сключените договори за доставки и услуги за отдела и пр.

Видно е, че гореописаните трудови задължения на ищеца, разгледани в съответствие с осъществяваната в отдел „Административен“ дейност, са свързани само и единствено с административното и комунално-битово обслужване, деловодната и архивната дейност. От работата на отделните звена не зависят стопанските резултати на предприятието. Те нямат никаква пряка връзка с основната дейност на дружеството. Става дума за спомагателна и обслужваща дейност, която няма определящо значение за цялостния производствен процес на дружество. А специфичното за основанието за уволнение по чл.328, ал.2 КТ е дейността на служителя да я пряко свързана с изпълнението на икономическите показатели, които следва да бъдат постигнати за целия период от договора (Р-442-2010, III г.о.; Р-123-2016, IV г.о.). Горният извод се потвърждава и от съдържанието на бизнес програмата – в нея не са предвидени никакви дейности, свързани с административния отдел и звената, които са структурирани в него.

Целта на основанието за прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 2 КТ е да улесни управителя за постигане на предвидените в бизнес програмата стопански резултати, като му дава възможност да формира ръководния екип, с който да работи за постигането на тези цели. Затова то трябва да се прилага само по отношение на онези ръководни служители, които ръководят звена, от работата на които зависят стопанските резултати на предприятието, но не и по отношение на такива, които ръководят звена, от работата на които постигането на тези резултати не зависят. За да приеме, че ищецът не спада към този специфичен кръг от служители, от които зависи успехът на управлението и постигането на резултати в предприятието, въззивният съд взема предвид и множеството писмени доказателства – доклади, изготвени от него във връзка с дейностите по административното и комунално-битово обслужване, деловодната и архивна дейност и автотранспорта, които доклади са били адресирани до изпълнителния директор на дружеството и съгласувани предварително с директора по

икономика и финанси. С други думи ищецът не е имал самостоятелна възможност за вземане на управленски решения. Той може да е имал ръководни функции, но само в организацията на трудовия процес в отдела, чийто ръководител е, и по отношение на работещите в деловодството, архива, битовото обслужване и автотранспорта. Както тези функции на ищеца, така и самите функции на служители в звената нямат пряко и непосредствено значение за икономическото развитие на дружеството, а не е спорно, че приносът на различните звена за резултатите от работата на дружеството не е еднакъв. Затова основанието по чл.328, ал.2 КТ трябва да се прилага само по отношение на онези ръководни служители, които ръководят звена от работата, на които зависят стопанските резултати на предприятието, но не и по отношение на такива, които ръководят звена, от работата, на които постигането на тези резултати не зависят.

За пълнота на мотивите, без това да повлияе на крайния резултат, мотивиран със съображенията по-горе, въззивният съд счита, че е неоснователно възражението във въззивната жалба по отношение на действителността на договора за управление. Без значение е обстоятелството, че одобрението на бизнес програмата е извършено по-късно, защото поначало изпълнението на стопанските задачи започва веднага и не може да се счита за отложено до момента на евентуално административно одобрение, освен ако такова отлагане е предвидено в изрична правна норма. Управителят започва веднага да упражнява своите функции, т.е. да изпълнява своята програма. Затова може да прекрати и трудовите правоотношения на основание чл.328, ал.2 от КТ веднага. Този извод следва от поставения в разпоредбата деветмесечен срок, който не може да бъде удължен заради необходимост от административно одобрение на бизнес програмата. Следователно назначеният нов управител на дружеството след проведен конкурс може да уволни служителите в ръководството на предприятието, без да изчаква административното одобрение на своята програма за управление (Р-68-2018, III г.о.; Р-256-2019, IV г.о.).

Преклудирано е възражението във въззивната жалба, че договорът за възлагане на управлението на „М. "М.и."“ ЕАД с И.М.Ч. е нищожен – сключен в противоречие с разпоредбите на чл.53, чл.54, ал.1, т.5 и чл.54, ал.2 ППЗППр. Съгласно чл.133 ГПК възможността да предявява възражения след отговора на исковата молба се губи. В случая възражението е предявено с писмената защита на ищеца. Неоснователно в тази връзка той се позовава на ТР № 1 от 27.04.2022 г. Вярно е, че ВКС приема, че съдът е длъжен да се произнесе в мотивите на решението по нищожността на правни сделки или на отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, без да е направено възражение от заинтересованата страна, но само ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства. Само когато нищожността произтича от формата или съдържанието на договора, съдът е длъжен да я констатира служебно, като в този случай правото на страната да се позове на нея не е обвързано със срок.

Когато основанието за нищожност произтича от факти, които не могат да се установят от самата сделка, страните трябва да са посочили в срок конкретните факти и доказателствата, от които тя се извежда, при спазване на установените в ГПК преклузии.

В случая не е вярно твърдението, че от съдържанието на договора се установява, че той е с неопределен срок, а договорите за управление и за контрол в публичните предприятия се сключват за определен срок по силата на чл.53 ППЗППр, т.е., че договорът противоречи на закона. Договорът е срочен – до избор на нов изпълнителен член на Съвета на директорите. В тази връзка съдът намира за необходимо да напомни, че срокът може да бъде освен абсолютно определен и определяем, т.е. относително определен, което се свързва с настъпването на някакво сигурно събитие – в случая избор на нов изпълнителен член. Що се отнася до липсата на клауза, която да задължава довереника да внесе парична гаранция за своето управление, съдът счита, че това не е основание за нищожност, произтичащо от съдържанието на договора. Задължението по чл.54, ал.2 е да се даде парична гаранция и то следва от закона, а не се уговаря в договора. Уговаря се само размерът на гаранцията. Възражение, че такава гаранция не е дадена, не е предявено в исковата молба. Друг е въпросът дали при договор за управление, сключен с временно изпълняващ длъжността, е необходима гаранция.

Основателността на иска по чл.344, ал., т.1 КТ предполага и основателност на иска за възстановяване на ищеца на предишната работа, тъй като искът по т.2 от посочения по-горе текст от КТ е обусловен. Това е така, защото единствената предпоставка, предвидена в правната норма, е признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна.

Предвид на тези съображения въззивният съд намира, че предявените от А. К. А. искове по чл.344, ал.1 т.1 и 2 КТ – за признаване на уволнението му със заповед № 6 от 11.03.2022 г. на изпълняващия длъжността изпълнителен директор на „М. "М.и."“ ЕАД за незаконна и неговата отмяна и за възстановяването му на предишната работа, са основателни, поради което следва да бъдат уважени. Тъй като първоинстанционният съд е стигнал до други изводи, постановеното от него решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго по съществото на спора. С оглед изхода на спора на основание чл.78, ал. 1 ГПК ответникът в първоинстанционното производство, следва да заплати на ищеца сумата от 1420 лв. за възнаграждение за един адвокат за двете инстанции. На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът (сега въззиваем) следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса върху за предявените искове в размер на общо 240 лв. за двете инстанции.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 104 от 04.10.2022 г., постановено по гр.д. № 313/2022 г. по описа на Районен съд – Раднево, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА уволнението на А. К. А. от гр. С.З., *** ЕГН *****, извършено на основание чл.328, ал.2 КТ със заповед № 6 от 11.03.2022 г. на изпълняващия функциите изпълнителен директор на „М. "М.и."“ ЕАД, за незаконно и го отменя.

ВЪЗСТАНОВЯВА А. К. А. от гр. С.З., *** ЕГН *****, на предишната му длъжност “ръководител на административен отдел” в „М. "М.и."“ ЕАД, гр. Р..

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК „М. "М.и."“ ЕАД, гр. Р., ***, ЕИК ***, представлявано от изпълняващия длъжността изпълнителен директор И.М.Ч., ДА ЗАПЛАТИ на А. К. А. от гр. С.З., *** ЕГН *****, сумата от 1420 лв. за направените по делото разноси за възнаграждение за един адвокат за двете инстанции.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК „М. "М.и."“ ЕАД, гр. Р., ***, ЕИК ***, представлявано от изпълняващия длъжността изпълнителен директор И.М.Ч., ДА ЗАПЛАТИ на държавата по сметка на Окръжен съд Стара Загора сумата от 240 лв., представляваща д.т. върху уважените искове за двете инстанции.

Решението може да бъде обжалвано в 1-месечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС при наличието на касационните основания по чл.280 ГПК в частта относно иска за възстановяване на предишната работа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____